

Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE (n.a.v. Genesis 49)

Ze staan er allemaal, de jongens, al bejaard,
bebaard, rondom het bed geschaard, waarop
de oude vader ligt, bedaard, te wachten
op de dood die komen gaat.

Maar eerst nog moet hij vergezichten tonen, spreken,
tot Ruben, die zijn bed beklom
in overspel. Tot Simeon en Levi die aan Sichem
de schande van hun zuster Dina gingen wreken.

Voor Juda is het rijkste woord,
Verwonderd heeft hij 't aangehoord:
Die heersen zal in Israël, uit jou wordt Hij geboren,
God heeft jou uitverkoren.

Hier Issaschar, gerust in lief'lijk land,
Dan, bijtend in de hielen van het paard.
Ginds Naftali, een losgelaten hinde
en Zebulon die aan de kust met schepen vaart.

Aser: zijn brood zal overvloedig zijn.
Jozef en Benjamin, de lievelingen,
zonen van Rachel – rijke zegeningen
van borsten, baarmoeder en brood en wijn.

Uw zaligheid verwacht ik, HEER!
Vertrouwend leg 'k mijn voeten neer,
mijn geest beveel ik in Uw handen,
tot stof keert nu mijn lichaam weer.

Mijn jongens, niet in vreemden lande
wil ik begraven zijn, maar breng mij daar,
waar Abraham en Sara, Izak en Rebekka,
en ook mijn Lea ooit ter ruste zijn gelegd.

Naar het beloofde land, daar wil ik heen,
daar zullen jullie straks weer zeker wonen,
naar Gods belofte, 't is profetisch toegezegd:
Gods trouw reikt over de geslachten heen.

Arie van Werkhoven.

